

in het hoogere niveau als het ware weer verjongd had, door op den verbindingsstam tusschen de tweede en derde stobbe krachtige bijwortels te vormen, die diep naar beneden te volgen waren. Indien het mogelijk mocht blijken den boom nog dieper te ontgraven, dan zal het spoor van de vermolmde massa ons voeren naar een niveau, waar eenmaal deze eik kiemde: het oorspronkelijk niveau van het voormalig eikenwoud. Op de hoogte van de beide bovenste hakhoutstompen was een duidelijke vegetatie-laag te herkennen. Wij hebben dus in de Leusder heide te doen met een heel oud Querceto-Betuletum, dat in den loop der tijden vanuit het Westen overloopen werd door stuifzand, waarbij, krachtens het voorkomen van de hakhoutstobben, dit overstuiven eenige malen, waarvan tot nu toe 3 keeren zichtbaar, door een rust-periode werd onderbroken, in welke door den mensch dit hakhout werd benut. Zulks wijst op een intensief gebruik van het bosch in vroeger tijden. De plaats waar de massa stuifzand vandaan is gekomen wordt nu boven op den rug gekenmerkt door kiezelvelden.

De van bosch vrije gedeelten tusschen de eikenhakhouttoppen zijn geheel bezet met Calluneto-Genistetum complexen, waarin telkens weer door den wind, na beschadiging door dier of mensch, gaten geblazen worden. In deze nieuw-opgewaaide zanden komt het Corynephorretum, zij het fragmentarisch, afgewisseld met loofmos-vegetaties, tot zijn recht.

Hiermede was deze boschbouw-excursie, verduidelijkt door de leer van de spade, ten einde. Zij was rijk aan afwisseling en had ons een schitterend beeld gegeven van den natuurrijkdom van de Utrechtsche heuvelreeks en de aangrenzende vallei.

Een warm woord van dank zij hier nog eens geuit voor de grondige en prettige wijze, waarop deze excursie werd geleid in het domein van den gastheer, den heer de Beaufort.

BLADVULLING.

„Mannie, kun jij je precies voorstellen, wat een woestijn is?”

„O, jawel, — dan denk ik aan een bosch zonder ook maar één boom”.

(Pages Gales).

Stadsmeisje: „Ach, houtvester, wat zou die oude lindeboom te vertellen hebben, wanneer hij spreken kon?”

Houtvester: „Ik denk dat hij zou zeggen: „Vraag excuus, juffrouw, maar ik ben een eik!”

Hummel, Hamburg.